

[Aksel Larsen.]

lovforslag om udbygning af lufthavnen med sigte på overflytning til Saltholm, og at et sådant lovforslag nødvendigvis også måtte beskæftige sig med, hvad der skal ske, eller hvad der ikke skal ske i Kastrop, indtil man overflytter. Jeg synes, dette skal siges, for at man kan være helt klar over, hvor vi befinder os, og hvorfor lovforslaget er kommet på dette tidspunkt, og hvorfor det har netop det udseende, det har.

Lad mig dernæst sige, at der for mig ikke er nogen tvivl om, at den principbeslutning, folketinget har truffet om overflytning af Københavns lufthavn til Saltholm, er rigtig, og at det er meget beklageligt, at den ikke for længst er blevet fulgt af en igangsættelsesbeslutning.

For dem, der ikke forstår dette problem — og det er der ulykkeligvis mange der ikke gør — er det nødvendigt at sige, at det her drejer sig ikke blot om at skaffe den bedst mulige lokalitet til en storlufthavn — og en bedre lokalitet end den flade ø Saltholm kan ikke skaffes — det drejer sig ikke blot om at sikre, at København fortsat kan betjene lufttrafikken i det omfang, som den har alle forudsætninger for, men det drejer sig også om at få skabt et erhvervsøkonomisk centrum i Nordeuropa på det eneste sted, der kan skaffes, nemlig her ved Øresund. Derfor er spørgsmålet om Saltholmlufthavnen ikke et isoleret spørgsmål om en lufthavn, men et spørgsmål om en i princippet besluttet fast forbindelse mellem København og Malmø, der nødvendigvis må tangere Saltholm, og i forbindelse hermed udbygning af Saltholm til storlufthavn — og så vil vel dermed også følge dels en havnemæssig udvidelse i Øresund, dels en kolossal industri- og handelsekspansion på begge sider af Øresund.

Vi har ikke et sådant centrum i de nordiske lande; det kan skabes her. Betingelsen er ikke i første række den store lufthavn, men den faste forbindelse mellem Danmark og Sverige. Men dertil kommer lufthavnens umådelig store betydning:

Jeg siger dette, for at man ikke skal tro, at her er det et spørgsmål om, hvorvidt man af saglige eller af vælgermæssige grunde skal prioritere Storebæltsbroen foran Saltholmlufthavnen eller Saltholmlufthavnen foran Storebæltsbroen, for det er slet ikke det, det drejer sig om. Storebæltsbroen er et helt andet spørgsmål både trafikmæssigt, teknisk og økonomisk, og det presser ikke i den grad på som spørgsmålet om Saltholmlufthavnen, også fordi betingelserne for sammen med Sverige at komme i gang med at bygge den faste forbindelse mellem Danmark og Sverige er, at vi træffer igangsættelsesbeslutning om Saltholm lufthavn; før er der ingen fremgang for det andet, men så kommer fremgangen også.

Der har været talt en del om, hvad man kan overkomme, jævnfør perspektivplanen, og hvor store offentlige investeringer man kan tillade sig. Jeg er af den opfattelse, at man ikke skal tage perspektivplanen alt for alvorligt; det er en sammenlægning af en række tal og deres projicering ud i fremtiden, og det er gjort ganske dygtigt af nogle embedsmænd, men dermed er det jo slet ikke sikkert, at man dér har anlagt de rigtige samfundsmæssige synspunkter. Det er i hvert fald efter min mening helt galt, når man begynder at tale om, hvad vi har råd til af offentlige investeringer. Det er galt for det første af den nærliggende grund, at en lufthavn med tilstrækkelig kapacitet befindende sig netop her i Øresundsområdet vil, når den er kommet i drift, være en meget fin forretning, som vil give stort overskud, og derfor behøver man overhovedet ikke at investere skatteyderpenge i den. Man kan udnytte de bemyndigelser, der allerede er givet i lov om Københavns lufthavnsvæsen, til, at Københavns lufthavnsvæsen kan optage kreditter og lån til lufthavnsbyggeri, således at det kan klares, uden at man behøver at belaste statskassen eller foranledige, at departementschefen i finansministeriet får onde drømme om natten.

Det er det ene. Det andet er det, at jo hurtigere man får lufthavnen på Saltholm